

anførte, kunde have fundet Sted, saa vilde jeg sige, at der ikke kunde indvendes Noget derimod, men, naar der siges, at der er forekommet Exempler, saa troer jeg, at det er berettiget at sige, at sige Exempler bestemte maade angives.

J. A. Hansen: Jeg vil blot bemærke, at jeg vil haabe, at Rigsdagsstidenden ordlydende vil giengive, hvad jeg har sagt, og dertil skal jeg henholde mig.

Condrep: Det er fornemmelig med Hensyn til, hvad der er yttret i denne Sag af to høitærværdige Geistlige, at jeg har beklæret Ordet, nemlig Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) og for Randers Amts 2den Valgfreds (Ballentin). Der er Noget, hvori jeg er fuldkommen enig med dem, og det er deri, at det havde været ønskeligere, om en fuldstændig Communallov, der havde fyldestgjort Grundloven, var bleven fremlagt; men, da den høitærede Indenrigsminister har erklæret, at dette ikke har været muligt, saa er det min Mening, at man meget godt kan vedtage Valgloven forud; men der er ogsaa Noget, hvori jeg ikke kan være enig med disse agtede Rigsdagsmand, nemlig først med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgfreds (Ballentin) yttrede om, at Godseierne og Præsterne vilde ifølge nærværende Forslag ikke vedblive som hidtil at være en Støtte for de Fattige. Ifølge nærværende Forslag vedbliver Præsten jo som hidtil at have Afgang til at være en saadan Støtte, men Godseierne have ikke saa almindeligt været en Støtte for de Fattige, ja, det er endogsaa min Erfaring, at netop fra Hovedgaardene

ere Communerne blevne overshyldte med Fattige, og især i den Commune, hvori Hovedgaarden har været, ere de allerflest Fattige, saa dette forekommer mig at være et Beviis for, at Godseierclassen ikke har været en Støtte for Fattigdom, men at denne netop er fremavlet og forøget ved den.

Med Hensyn til det, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) yttrede, da ere vi saa langt fra at være enige, at jeg netop anseer det, han kaldte for en Ulykke, som et sandt Gode, nemlig, at Godseierne herefter ikke kunne tiltræde Sogneforstanderskaberne uden Valg; dette er et Gode, som jeg lægger megen Vægt paa (Hør!), det er et Gode, som jeg holder mig forviisnet om, at Mange rundt omkring i Landet imødesee med megen Glæde, og det er en af de vigtigste Grunde, der bringer mig til at stemme for det forelagte Udkast, skjøndt det kun er en Ubetydelighed af den Forbedring i Communalvæsenet, som vi længe og vistnok med Billighed have ventet. Med Hensyn til hvad der af den samme høitærværdige Rigsdagsmand fornylig blev yttret, idet han nemlig beklagede, at Godseierne ikke ogsaa havde Sæde i Sogneforstanderskaberne i de Communer, hvor de havde et stort Hartorn, men ingen Bøllig, saa forekommer det mig noget besynderligt, at de ogsaa der skulde have Sæde i Sogneforstanderskaberne, da de ikke bidrage det Allermindste til Communen, eller tage nogenstøst Deel i Commuens Byrder, og, hvad Regjeringen, at vi ikke længere skal spørge Godseierne, om vi maade faae saadanne Stier, thi da vilde disse vistnok mange Gange blive forhindrede.